

ville sætte overordentlig megen Pris paa. Det er jo rigtigt, hvad der blev sagt af den højterede Finansminister ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det gælder om at faa den sidste Krone paa de Obligationer, som man agter at sælge; *det* har sin overordentlig store Betydning for den Mand, som søger Laan og skal have afsat sine Obligationer. Jeg nærer, som sagt, ikke nogen Tvivl om, at det vil faa Betydning. For de Kreditforeningers Vedkommende, som nu have gjort et Forsøg paa at faa deres Obligationer indførte paa det tyske Marked, er der jo indtraadt en Kursstigning, selv om den ikke er saa særlig stor, men det, at man saa kan faa dem indførte paa det franske Marked, vil efter alle Solemærker at dømme ganske sikkert forøge Kursstigningen. Tilmed faa vi ved denne Lov den Fordel, at vi for de 14 Kreditforeninger med deres 79 Serier faa et Papir, som de fremmede Landes Børsmænd bedre kunne se, hvad er. Det er ikke alle Udlandets Børsmænd, som ville have den Ulejlighed at sætte sig ind i, hvad disse forskellige Kreditforeningers Serier ere, og hvad de i det hele ere værd. At disse Papirer samles paa een Haand og fremtræde som eet Papir, der oven i Købet er statsgaranteret, vil utvivlsomt have ikke ringe Betydning.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udtalte i Gaar, at de 15 Mill. Kr., man her til en Begyndelse vil deponere, vilde være alt for lidt, og det samme er udtalt af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer). Jeg skal hertil sige, hvad der ogsaa er sagt fra anden Side i Dag, at det er meget muligt, at de 15 Mill. Kr. ikke ville være tilstrækkelige, men saa har jo den højterede Finansminister i Dag udtalt, at han ikke har noget imod at forhandle med det eventuelle Udvalg om at faa Summen noget forhøjet. Selv om den imidlertid ikke skulde blive forhøjet, er den efter min Mening alligevel et meget smukt Tilbud at begynde med. Viser det sig saa, efter at Loven har virket i nogle Aar, at det har været for lidt, og at det virkelig vil være til Gavn for Landet i det hele og for Laansøgerne i Særdeleshed at faa Garantisummen noget forøget, er der jo intet til Hinder derfor, og naar man først ser, hvad Gavn dette har gjort, ville sikkert ogsaa alle kunne blive enige om at forhøje Garantisummen en Del. Det ærede Medlem mente endvidere, at det vilde være bedre, om man garanterede for samtlige vore Kreditforeningsobligationer. Saaledes ser jeg ikke paa Sagen, thi det maa dog

erindres, at hvis der ikke skabes Obligationer, der kunne komme ind paa det franske Marked med de samme Afgifter som Statsobligationerne, blive Afgifterne saa betydelige, at Fordelen ved at gaa til det franske Marked vil blive stærkt forringet. Det har i Tidens Løb mange Gange været omtalt, at man skulde skride til noget saadant som at garantere samtlige vore Kreditforeningsobligationer, men det har jo mødt Modstand fra mange Sider, vel baade hos Kreditforeningerne, hos Børsmænd og hos tidligere Finansministre. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den Vej, der her er foreslaaet, er langt fordelagtigere, da det ganske sikkert ikke vil skade den danske Stats Kredit, at man i den Udstrækning, hvorom der her er Tale, garanterer disse Obligationer, og det vilde sikkert heller ikke skade den, selv om vi gik betydelig videre, thi det maa jo erindres, at vore Kreditforeningsobligationer ere nogle af de sikreste Papirer, vi overhovedet have.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte i Gaar, at fordi det gjaldt om at faa den sidste Øre ind paa de Landbrugsprodukter, vi solgte, kunde man ikke sige, at det gjaldt om at faa den sidste Krone ind af vore Kreditforeningsobligationer, det kunde tværtimod være uheldigt, da det kunde forcere Salget til Udlandet og bevirke, at man for at gøre Forretning med Udlandet optog Laan, hvor man ikke behøvede det, saa man fik saa mange flere fremmede Papirer ind i Landet til Skade for os selv. Det er muligt, at det ærede Medlems Betragtning teoretisk er rigtig, men praktisk er den det absolut ikke; thi den danske Befolkning, de danske Grundejere, have nu en Gang ikke saa megen Tilbøjelighed til at laane. Det vil sikkert ogsaa vise sig, selv om der kommer gode Kurser. Ganske vist var der for nogle Aar tilbage, da vi, hvad der virkelig ikke maa glemmes, havde udmærkede Kurser paa vore Kreditforeningsobligationer, en Del flere end ellers, der søgte Laan, men det har gennemgaaende været Folk, som havde ventet, til der var kommet en bedre Kurs, fordi de havde ment, at de ikke kunde være tjente med at tage Laan til de tidligere Kurser. Der har sikkert ikke fra disse Grundejeres Side været nogen egentlig Spekulation, der gik ud paa at vente, til der kom gode Kurser for saa at lave Forretning paa Børserne, og naar de, der søge Laan, kun ere dem, der af gode Grunde ønske det eller ere nødte dertil, vil det ærede Medlem sikkert indrømme mig, at